

Op Weg

*Startnummer
Seizoen
2023 - 2024*

*Uitgave van de Doopsgezinde Gemeente Alkmaar
Jaargang 54 nummer 3*

Zoeken naar Vrede

Inhoud

Jaargang 54, nummer 3

Diensten; Bij de voorplaat	Pagina 2
Vredesgemeente!?!	Pagina 3
Een bijzonder verhaal; Waardse Leeskring; Dank	Pagina 4
Geweld eindigt, en dan is het vrede?	Pagina 5
Open Monumentendag; Dank; Collectebonnnen; Groot Beraad	Pagina 6
Zoeken naar Vrede	Pagina 7
Dank	Pagina 8
Fort Europa?; Dank	Pagina 9
Alkmaarse Raad van Kerken; Gemeente-uitje	Pagina 10
Zoeken naar Vrede	Pagina 11
Bloemen en Collecten; Bedankje; Vredesweek 2023; Naar Vrede en Recht	Pagina 12
Waar is Vrede?	Pagina 13
Commissie Onderhoud Gebouwen	Pagina 14
Berichten uit Klein Beraad; Agenda	Pagina 15
Luisteren is al voldoende; Lezing; Colofon	Pagina 16

Bij de voorplaat:

Boven:	Beeld "Gevallen Man" Ereveld Loenen, Helmstedt vroegere Duits-Duitse grens, Ereveld Margraten
Midden:	Huilende vredesduif
Onder:	Menno Simons, Maarten Luther King

De diensten in Augustus, September en Oktober 2023 in de Doopsgezinde Kerk aan de Koningsweg 12 te Alkmaar .

Collectedoelen:

27 augustus 2023, 10.00 uur (Luisterdienst)
Liturgiecommissie, Zangdienst i.s.m. Henny van de Kraats
Gemeenschap voor Doopsgezind Broederschapswerk
Collecte projecten Gemeenschap voor Broederschapswerk.
Bankrekening NL89TRIO379729962 t.n.v. Stichting GDB.

3 september 2023, 10.00 uur (Luisterdienst)
Zr. Rinske Rompen – Pfaff
Collecte t.b.v. Inloophuis Almere.
Bankrekening NL19ABNA024 493886
t.n.v. Algemene Doopsgezinde Sociëteit, Amsterdam
o.v.v. inzake inloophuis.

10 september 2023, 10.00 uur (Beeld- en Luisterdienst)
Ds. Louise Pondman – de Wilde
Collecte t.b.v. Stichting De Zwaan.
Bankrekening NL31INGB0677469578

17 september 2023, 10.00 uur (Luisterdienst)
Ds. Rien Erkelens
Collecte t.b.v. Stichting De Zwaan.
Bankrekening NL31INGB0677469578

24 september 2023, 10.00 uur (Beeld- en Luisterdienst)
Ds. Louise Pondman – de Wilde (Vredesweek)
Collecte t.b.v. Christian Peace Makers Teams
Bankrekening: NL27TRIO0786880333
t.n.v. Stichting Doopsgezind Wereldwerk, Deventer
o.v.v. Christian Peace Makers Teams.

1 oktober 2023, 10.00 uur (Luisterdienst)
Ds. Bart Santema
Collecte t.b.v. Christian Peace Makers Teams
Bankrekening: NL27TRIO0786880333
t.n.v. Stichting Doopsgezind Wereldwerk, Deventer
o.v.v. Christian Peace Makers Teams.

8 oktober 2023, 10.00 uur , Oogstdienst
Lutherse Kerk, Baangracht

15 oktober 2023, 10.00 uur (Beeld- en Luisterdienst)
Ds. Rien Erkelens
Collecte t.b.v. Doopsgezinde zending (ADS)
bankrekening: NL91TRIO0338520058
o.v.v. Doopsgezinde Zending

Vredesgemeente !?!

Doopsgezinden rekenen zichzelf graag tot de historische vredeskerken. In ons reglement schrijven wij dat wij het als onze opdracht zien om “ons in te zetten voor gerechtigheid en vrede voor alle mensen” (artikel 3.1). Ook in het concept van ons beleidsplan 2023 staat onder het kopje ‘dienst aan de wereld’ dat we een Vredesgemeente zijn maar.... daaronder is het nog angstvallig leeg. ZIJN wij ook daadwerkelijk een vredesgemeente? Of is het een woord zonder inhoud? Hoe wordt daar eigenlijk in onze gemeente over gedacht? Als wij vinden dat wij een vredesgemeente willen zijn, hoe geven we daar dan samen handen en voeten aan?

Vanuit de liturgiecommissie komen wij met het voorstel om de vraag “Zijn wij een vredesgemeente?” tot jaarthema voor de gemeente te maken. Het lijkt ons tijd om daarover met elkaar in gesprek te gaan, te beginnen op de startzondag op 10 september. Na een korte viering in de kerkzaal, praten we dan in de Mennozaal in kleine groepen verder. Daarna hopen wij dat het onderwerp ook in de verschillende gespreksgroepen, maar ook in Op Weg en bijvoorbeeld zondags bij de koffie, een vervolg gaat krijgen, zodat we samen die lege ruimte in ons beleidsplan in kunnen vullen.

Van 16 tot en met 24 september is de jaarlijkse vredesweek, met dit jaar als thema: ‘democratie onder druk’. Ook in Alkmaar zijn er dan weer diverse activiteiten. Wat merkt de stad daarbij van onze doopsgezinde vredesgemeente? Of blijven wij ook dan ‘de stillen in het land’?

Anneke Struijf heeft eens op internet rondgekeken wat andere doopsgezinde gemeenten op dit gebied doen. Op maar weinig websites komt het woord ‘vredesgemeente’ voor. Dat hoeft natuurlijk nog niet te betekenen dat er ook maar weinig doopsgezinde vredesactiviteiten zijn. Sommige gemeentes hebben zich bijvoorbeeld aangesloten bij de Christian Peacemaker Teams, berichten daarover in hun gemeentebled en collecteren een paar keer per jaar voor de CPT (bv. Zeist en Krommenie). Op de site van de DG Stiens kwam Anneke een stukje tegen dat we graag integraal over willen nemen, want daarin staan precies de vragen die wij onszelf ook stellen.

Kunnen wij (DG Stiens, maar ook DG Alkmaar) ons wel een vredesgemeente noemen? Met andere woorden: kunnen we tevreden zijn met de armen over elkaar om ons heen kijken? En denken : ‘nu is de ander aan de beurt?’

We denken van niet, want we zijn er nog lang niet. Het vanzelfsprekende geloof in wapens is te groot en de investeringen in die industrietak zijn te waanzinnig. Het onrecht in de wereld is te omvangrijk en de vluchtelingen zijn te talrijk.

De inkomens te ongelijk en de kansen op een redelijk leven zijn te oneerlijk verdeeld.

Zolang niet elk kind dat geboren wordt dagelijks brood op de plank heeft, zolang niet elk jong mens naar school kan gaan en zolang het recht op gezondheidszorg niet voor elk mens geldt, kan de wereldvrede nog niet getekend worden.

We ZIJN er nog niet. Nog bij lange na niet zelfs, maar we proberen de weg naar gerechtigheid te vinden, ook wij als gemeente. Het doel is nog niet bereikt, maar we willen wel de kant op van gerechtigheid, gelijkwaardigheid, gelijke kansen, vrijheid voor ieder mens en we willen graag geloven dat het kan. We willen van harte geloven dat de liefde uiteindelijk het laatste woord heeft...

Welke stappen (stapjes) kunnen wij als kleine gemeente zetten? Stappen die er toe doen en die wij met volle overtuiging kunnen zetten, zonder onszelf te ‘vertillen’ (want we zijn met weinig en onze capaciteit kent haar grenzen).

De vraag is: Wat kunnen we doen?

Bron: <https://dgstiens.nl/gesprek-over-vredesgemeente-zijn/>

Natuurlijk zijn de antwoorden op die vragen soms lastig te geven. De oorlog van Rusland tegen Oekraïne laat ons zien dat het vanuit het veilige Nederland wel makkelijk is om tegen wapens te zijn, maar als je met wapens aangevallen wordt, hoe verdedig je jezelf en je dierbaren dan? Of accepteer je dan dat je onder de voet wordt gelopen?

Wij nodigen iedereen die zich betrokken voelt bij de Doopsgezinde Gemeente Alkmaar uit om daar samen met ons over na te denken. Samen te zoeken naar concrete invullingen (bijvoorbeeld als gemeente ook lid worden van de CPT of van PAX of Amnesty International, of...). Sluiten we ons misschien rond de vredesweek aan bij de Ambassade van Vrede in Alkmaar (Apostolisch Genootschap Alkmaar, zie: <https://www.apgen.nl/locaties/heemskerk/alkmaar/activiteiten/>), die al enige jaren de activiteiten in de vredesweek in Alkmaar coördineert.

Wat kunnen (en willen) WIJ doen, voor dichtbij of veraf? Wij horen graag uw reacties.

Namens de Liturgiecommissie,
Louise Pondman

Een bijzonder verhaal.

Eind juli ben ik anderhalve week naar Schleswig-Holstein geweest. Op de heenreis heb ik een enorme omweg gemaakt, want ik wilde persé naar Güstrov, in Mecklenburg.

Ernst Barlach, een Duitse beeldhouwer en schrijver uit de 1e helft van de vorige eeuw heeft daar een groot deel van zijn leven gewoond en gewerkt. Vanaf het moment tijdens mijn opleiding dat ik plaatjes van zijn werk zag, ben ik er helemaal weg van. Zijn Atelierhaus is te bezoeken, ik vond het heel bijzonder om de plek te zien waar zoveel van zijn werk is ontstaan. In de Gertrudenkappelle is een museum ingericht en mijn mond viel echt open toen ik zag wat daar allemaal staat en wat ik hoofdzakelijk van afbeeldingen kende. En ik wilde naar de Dom, want daar hangt 'der Schwebende', één van zijn beroemdste werken. Na een reis naar Rusland in het begin van de vorige eeuw werd zijn werk steeds eenvoudiger van vorm, met weinig details en daardoor steeds krachtiger, maar altijd herkenbaar. Na WO I heeft hij voor meerdere steden een 'Mahnmal' ontworpen, een herinneringsmonument voor de slachtoffers, maar tevens ook een waarschuwing tegen oorlog en bewapening. Zo ontstond ook 'der Schwebende'.

Door de manier waarop zijn beelden vormgegeven zijn had hij het in de 30-er jaren al snel verbruid bij de machthebbers en zijn werk werd bestempeld als 'entartet', reden om het in ieder geval uit de openbare ruimte te verwijderen of in het ergste geval te vernietigen.

Dat laatste lot onderging ook 'der Schwebende', al heeft hij dat gelukkig zelf niet meer meegemaakt. Maar ..... het beeld is er nog altijd. Omsmelten tot kogels was niet het einde, want de gietvorm was er nog wel. Vrienden van Barlach hebben een nieuw beeld laten gieten en het tijdens WO II verborgen gehouden. Daarna werd het in een kerk geplaatst, helaas is door een hevige brand ook dat exemplaar verloren gegaan. Maar toch was ook dat niet het einde. Het werd weer opnieuw gegoten en dat exemplaar, nr. 3, hangt nu in de Dom van Güstrov, waar het voor iedereen toegankelijk is. Het was er druk, mensen waren duidelijk onder de indruk. En er wordt goed op gepast, als herinnering aan een man, die zich uitsprak voor vrede in een tijd waarin dat eigenlijk levensgevaarlijk was.

Hilda Wouwenaar

Dank

Wij zijn blij verrast met bloemen van de kansel, gebracht door zuster Anneke Struijf. Wat een mooie bos. En Dik Blokker vereert voor al het goede werk dat hij in de Doopsgezinde Kerk in Alkmaar heeft gestopt. De bloemen hebben wel 14 dagen gestaan. Dank jullie wel!

Annemarie Blokker

De Waardse Leeskring

In de tijd dat Carolien Cornelissen onze predikant was, zijn er plannen gemaakt, samen met DG Broek op Langedijk, om iets te organiseren voor de leden van onze Gemeenten in Heerhugowaard. Zo is onze Leeskring ontstaan. In het begin kwamen we elke 6 weken bij elkaar en was of Carolien Cornelissen of Bart Santema gespreksleider, sinds zij stopten doet bij toerbeurt één van de leden dat.

Tegenwoordig komen we elke maand, behalve in juli en augustus bij één van de leden bij elkaar, steeds op de 2e woensdag. Er is in het begin voor gekozen om met de kring lid te worden van de bibliotheek, wat inhoudt, dat we zelf geen boeken hoeven aan te schaffen, maar dat er elke maand een koffertje is met 7 exemplaren van een boek + een informatiemap. De kosten van het lidmaatschap slaan we hoofdelijk om.

Elk jaar is er een nieuwe boekenlijst van Probiblio en we kiezen hieruit in overleg de boeken, die we willen lezen. Die worden dan gereserveerd.

We lezen van alles en praten daar over. Steeds weer blijkt, dat de meningen over een boek heel erg uiteen kunnen lopen, maar dat geeft juist een boeiend gesprek. We dwalen echter ook heel vaak af en komen door een boek uit bij allerlei zaken, die ons bezig houden. Bovendien is er alle ruimte voor persoonlijke verhalen, in de loop van de jaren hebben we elkaar steeds beter leren kennen en dat zorgt soms voor heel emotionele gesprekken.

In het afgelopen jaar zijn door overlijden en om andere redenen 3 leden afgevallen, maar er is ook een nieuw lid van buiten bijgekomen: een man. Eigenlijk heel bijzonder, want dat is heel erg zeldzaam in Leeskringenland. Maar misschien een reden voor onze broeders, om hier ook eens over na te denken.

Op dit moment bestaat ons groepje uit 5 leden. We kunnen er zeker een paar leden bij hebben, want dan worden de gesprekken nog gevarieerder. Wie informatie wil hebben over onze Leeskring kan bij mij terecht: of na afloop van de dienst, of via wouenaar1@live.nl of eventueel via 072-5126035

Hilda Wouwenaar

Geweld eindigt, en is het dan vrede?

Dit is het verhaal van een oorlogsslachtoffer, dit is een stukje van het verhaal van mijn moeder. Het verhaal waar ze aan het eind van haar leven af en toe over vertelde. Ook door te lezen, te luisteren en te praten, kon ik min of meer dit verhaal van haar vormgeven.

Op een dag kregen we twee kopjes rijst in plaats van één.

Een paar dagen later hoorden we dat Japan gecapituleerd had en dat de rijst daarvoor was geweest. We waren vrij!

Maar er waren geen bevrijders.

De vrijheidsstrijd begon direct, daarom bleven we voor onze veiligheid in de kampen. De onderdrukker werd beschermer tot er eindelijk bevrijders kwamen.

Bevrijders voor ons in de kampen, niet voor de mensen van het land.

Hun vrijheidsstrijd ging door, het geweld ging door, in een omgeving van chaos en anarchie.

Weg, weg, ik wil zo snel mogelijk hier vandaan!

Weg van de ellende, de doden en het geweld.

Niet meer schuldig voelen omdat ik leef en zoveel anderen niet meer.

Echte vrijheid, ik wil echte vrijheid proeven.

Veel te mager en ziek op weg naar huis.

Eerst ontluizen met DDT en kleren van het Rode Kruis, want in dat verre land is het winter.

Het leven herneemt zijn loop.

Vrij om te leven zoals ik wil, een baan, een huis en de familie –goddank- weer bij elkaar.

De ervaringen blijven onbesproken, wie zit daar nu op te wachten.

De beelden blijven verborgen.

Hard werken, dan lukt het wel.

Angst om te slapen, in mijn dromen zijn de kampen terug.

De ziektes, de dood, de honger, het slaan, de magere kinderen en het staan in de brandende zon.

Nachtmerries worden onderdrukt met slaappillen.

Het lukt niet meer, de angst is terug, de beelden zijn terug en gaan niet meer weg.

Wat nou vrijheid?

Zo gaf ze onbewust een deel van haar trauma's door en ben ik er één van 'de tweede generatie'.

De hoop was dat dit nooit meer zou gebeuren, dat de wereld in vrede verder kon. Voor ons, de kinderen, zou het allemaal beter worden.

En nu? Nu leven wij in een wereld met ontelbare conflicten (een mooi woord voor oorlog en geweld), dat leidt tot een ontelbare hoeveelheid mensen die vluchten voor geweld, vervolging en honger. Waar zullen ze heen? Wie steunt ze? Waar zijn ze veilig? Waar vinden ze een helpende hand en een luisterend oor?

Gelukkig komt hulp op gang. Mondjes maat, want stel je voor als het er heel veel zijn. Wat dan? Hoe moet het dan met ons?

Zo worstelen we verder, in de hoop dat er oplossingen komen.

Wie heeft er een antwoord? Wij? Nee, wij ook niet. We willen wel, maar kijken vaak aarzelend weg.

Sinds ik een Oekraïens gezin heb opgevangen, volg ik de oorlog daar zo goed als ik kan. Iedere oplossing gaat richting meer wapens en iedereen weet dat dit niet tot oplossingen leidt. Maar tot meer oorlog, meer geweld, meer doden, meer verdriet.

Wat dan? Niemand die het weet en niemand denkt aan andere wegen dan bewapening.

'Vrede, vrede, maar er is geen vrede', zegt Jeremia in een tijd die vergelijkbaar kan zijn aan de onze wat betreft de hoeveelheid geweld in de wereld.

Dan denk ik, dan wil ik denken: 'en toch....' De Eeuwige heeft ons alles in handen gegeven, we weten hoe we eigenlijk zouden kunnen leven. God heeft het ons voorgedaan, God heeft het ons laten zien met de bevrijding uit slavernij. De Eeuwige zegt: 'Ik ben die Ik zijn zal, dus vertrouw dat het weer kan.'

Hoe dan? Ik weet het niet. We blijven dus zoeken naar manieren om het anders te doen. In het klein, met aandacht, met liefde en compassie voor hen die ons nodig hebben. Ja, het is klein, maar het is er wel. En dat kleine beetje geeft mij hoop, geeft ons hoop. Wat klein is kan tenslotte groeien. En zo kunnen wij Vredesgemeente zijn, met hoop in ons hart.

Marlot Rappard

Zoals mijn moeder was, zijn er helaas tegenwoordig veel mensen, niet een eigen thuis en nog niet begonnen aan een nieuw leven.

Een beschadigd leven. Haar antwoord was om hard te zijn voor zichzelf en voor ons, haar kinderen. Dan zou het lukken.

Open Monumentendag 9 september 2023

Op 9 september 2023 gaat onze Vermaning open van 09.30 tot 16.00 uur voor de Open Monumentendag. Onze Vermaning is één van de vele monumenten in Alkmaar en omgeving waar iedereen eens een kijkje kan nemen. Deze dag wordt altijd goed bezocht.

Het is gelukt om het rooster voor onze vermaning rond te krijgen! Een hele groep vrijwilligers zet zich dan in om deze dag te doen slagen. Dit betekent dat er de hele dag koffie, thee en een rondleiding verzorgd wordt. Ook is er een doorlopende PowerPoint presentatie.

Iedereen, dus uzelf, inclusief kinderen en kleinkinderen, kan een kijkje komen nemen in de opengestelde monumenten. Wel zo leuk om dan ook onze vermaning aan te doen.

U bent allen namens onze vrijwilligers van harte uitgenodigd!

Marlot Rappard

Dank

Ik wil iedereen graag bedanken voor het mooie boeket bloemen dat ik via Nel kreeg, als ondersteuning voor de moeilijke tijd met mijn zus, die ernstig ziek is. Daarnaast wil ik iedereen hartelijk danken voor de vele felicitatiekaarten, die ik met mijn verjaardag mocht ontvangen, ik heb er nog nooit zoveel gehad. Ze staan hier allemaal uitgestald en ik geniet ervan om ernaar te kijken.

Irene van de Pavert

Dank

Ter ere van mijn 80ste verjaardag kreeg ik van Hilda een prachtige bos bloemen. Grote zonnebloemen met veel blauwe bloemen er tussen. Werkelijk schitterend. Ik ben er heel erg blij mee. Dank aan de hele gemeente.

Nel van Laere

Dank

Lieve broeders en zusters, Dank jullie wel! Dank jullie wel voor alle kaartjes, e-mails, appjes en telefoontjes die ik heb ontvangen toen mijn oma Alie van Zelst overleed. Alle berichten en steun hebben me heel erg goed gedaan, ik heb het heel erg gewaardeerd. Bedankt!

Andrea Wieffering

Dank

Heel hartelijk dank voor de kanselbloemen die Hermine ons kwam bezorgen na de dienst van 30 juli. Het geeft ons steun in een periode waarin niet alles gaat zoals je graag zou willen dat het gaat.

Ria en Jan Bart

Collectebonnen

In de Gemeentevergadering van 15 mei is gevraagd om Collectebonnen met een waarde van € 1,00 uit te geven. Deze bonnen zijn vanaf heden per vel van 20 collectebonnen te bestellen via onderstaande procedure.

Voor het gebruik geldt de volgende procedure:

1. U koopt de collectebonnen d.m.v. een bankoverschrijving ter grootte van het bedrag aan bonnen dat u wilt. De bonnen à € 1,00 zijn te koop in vellen van 20 stuks. De bonnen à € 2,50, € 5,00 en € 10,00 zijn te koop op vellen van 10 stuks. Er zijn alleen hele vellen te koop. U kunt geen bonnen bij het lid van dienst kopen.
2. Op de bankoverschrijving gelieve u uw adres van bezorging te vermelden.
3. De boekhouder verwerkt de bankafschriften en stuurt u per post de bestelde bonnen toe.
4. Er mogen alleen hele bonnen in de collectezakken

Groot Beraad

Op woensdag 20 september 2023 vindt de eerstvolgende bijeenkomst van het Groot Beraad plaats.

In dit beraad worden onderwerpen aangaande beleid en praktijk in onze gemeente voorbereid voor de Gemeentevergadering van 5 november. Ook uw inbreng is hiervoor van belang.

Een concept-agenda vindt u hierna. Als er onderwerpen zijn die u graag aan de orde wilt stellen, geef dit dan vóór 5 september door via info@doopsgezind-alkmaar.nl of per telefoon aan Kerkelijk Bureau.

Agenda voorstel:

1. Opening
2. Ingekomen stukken
3. Vaststellen Agenda
4. Verslag 20 augustus, check Afspraken
5. Vredesgemeente (Beleidsplan)
6. Bureau dienst/Ambtelijk Secretaris (Beleidsplan)
7. Verhuur/Schoonmaak (Beleidsplan)
8. Bemensing Klein Beraad
9. Beheer Website
10. Frequentie Groot Beraad
11. Rondvraag
12. Datum volgende bijeenkomst Groot Beraad en benoemen voorzitter
13. Sluiting

Wilt u deelnemen aan dit Groot Beraad laat dit dan graag even weten via e-mail of opgave bij het Kerkelijk Bureau.

*Vorbereid door, opgesteld door:
Jan Bart en Antoinette Hazevoet*

Zoeken naar vrede

Het gedicht dat hieronder staat, is geschreven door Jan Jetse Bol en staat als lied 1013 in ons liedboek. Het speelde de hele tijd door mijn hoofd toen ik nadacht over het thema van dit nummer van Op Weg: 'Zoeken naar Vrede'. Wanneer zal het vrede zijn? Waar zoeken we dan eigenlijk naar? Wat verstaan we onder 'vrede'?

Als alle mensen vogels dromen
met witte veren van satijn
of volgeladen appelbomen
zal er dan al vrede zijn?

Als alle mensen zich vermaken
met dansen op een open plein,
als alle mensen oorlog staken,
zal er dan al vrede zijn?

Als alle mensen huizen bouwen
met bloementuinen en jasmijn
en als ze vol zijn van vertrouwen,
zal er dan al vrede zijn?

Als alle mensen God begroeten
en samen delen brood en wijn,
als alle mensen Jezus roepen,
zal er dan al vrede zijn?

In onze dagelijks leven is 'vrede' vaak niet meer dan de afwezigheid van oorlog of gewapende conflicten. Als de strijdende partijen tot een overeenkomst zijn gekomen om te stoppen met vechten en er een vredesverdrag is getekend, zeggen we dat het vrede is. Voor een moment dan en op een bepaalde plaats, want we weten ook dat er nog geen dag is geweest dat er nergens op de wereld oorlog was. Kunnen we dan wel spreken van vrede? Stel nu dat er ooit een dag komt dat alle mensen oorlog staken, is er dan vrede? Of is daar meer voor nodig?

Als dan alle mensen een veilig huis hebben om in te wonen, voldoende te eten hebben en toegang hebben tot onderwijs en gezondheidszorg, is er dan vrede? Of is daar toch nog meer voor nodig?

Is vrede misschien slechts iets om van te dromen, of een mooi sprookje, waar je als kind in mag geloven, maar dat als je volwassen wordt als een zeepbel uiteenspat? Wanneer je de krant open slaat of de televisie aanzet, dan zou je bijna gaan geloven dat dit inderdaad zo is. Toch blijven wij over vrede praten en zingen, omdat we onverbetelijke optimisten zijn en we er samen in geloven dat God de wereld anders bedoeld heeft. Omdat we geloven dat er ooit een moment zal komen dat Gods Rijk van Vrede en Gerechtigheid aanbreekt.

Vrede zit ook in de manier waarop wij met elkaar praten. In ons dagelijks leven begroeten we elkaar niet zo snel meer met 'vrede voor jou', of 'vrede voor dit huis', als je ergens binnen stapt.

In veel kerken begroet de voorganger de gemeente aan het begin van de dienst, in navolging van Paulus, met: "Genade zij u en vrede van God, onze Vader, en van de Heer Jezus Christus." (Rom.1:7) In Paulus dagen was zo'n vredeswens een vrij algemene groet. In onze tijd een groet die we buiten de kerk niet zo snel meer zullen horen en die in doperse kringen zelfs voor een kerkdienst al snel te aanmatigend wordt gevonden. Toch zingen ook wij: 'vrede wens ik je toe', maar dan aan het einde van de dienst, voor we de wereld weer ingaan, zoals Paulus zijn brief aan de Romeinen eindigt met: "De God van de vrede zij met u allen. Amen." (Rom. 15: 33)

Vrede, sjaloom, heeft te maken met heelheid, compleetheid en volmaaktheid. Toegang hebben tot onze basisbehoeften als veiligheid, voedsel en gezondheidszorg, dat is pas het begin op de lange weg naar vrede. In vrede leven vraagt om harmonie, met onszelf, met de mensen om ons heen en met de wereld waarin wij leven. Vrede heeft te maken met respect voor elkaar en voor de schepping. Ik denk dat je het voor vrede niet eens altijd met elkaar eens hoeft te zijn, als je maar in staat bent om naar elkaar te luisteren en je in te leven in de positie en opvattingen van de ander. Je moet er soms vrede mee kunnen hebben dat we niet allemaal gelijk zijn en dus ook niet allemaal altijd overal het zelfde over denken. Vrede vraagt denk ik om minder 'ik' en meer 'wij' en om minder 'wij' tegenover 'zij'. Dat staat haaks op wat we in deze tijd in de wereld zien gebeuren. We moeten allemaal zelfredzaam zijn en zelf de weg weten in het doolhof van regels en toeslagen van de overheid of hoe we voor onszelf hulp moeten organiseren. Mensen doen steeds minder aan teamsporten, maar gaan de sportschool, want dan kan je zo lekker op je eigen moment en je eigen manier sporten. Voor een kort projectje kan je nog wel een paar vrijwilligers vinden, maar die willen zich liever niet meer voor langere tijd ergens aan binden. De norm is vrij zijn om te doen en laten wat je wil. Daarbij lijken er steeds meer mensen te zijn die luid protesteren wanneer hun vrijheid wordt beperkt door de vrijheid van anderen. Ondertussen zijn er steeds minder vrijwilligers te vinden die in verenigingen, sportclubs, politieke partijen en kerken het cement in de maatschappij willen zijn. Er is een rare paradox gaande. Aan de ene kant schijnen er steeds meer mensen te zijn die de overheid wantrouwen, terwijl je ook steeds vaker hoort roepen dat de overheid iets moet doen aan alles wat er mis gaat in onze maatschappij. We vergeten dan voor het gemak maar even dat wij zelf die overheid gekozen

hebben en dat elke euro die de overheid uitgeeft, eerst door onszelf opgebracht moet worden. Via de media willen we tegenwoordig allemaal meepraten. Dat klinkt heel democratisch, maar daardoor wordt de zwijgende meerderheid wel overstemt door wie het hardste schreeuwt en het beste is in het verspreiden van roddel en achterklap, die mensen beschadigt. En wie wil er nog in de politiek als je er op kunt rekenen dat je mailbox dagelijks volstroomt met haatmail en doodsbedreigingen? Moet iedereen zich dan maar terugtrekken op zijn eigen eilandje? Ieder voor zich en God voor ons allen, maar dan zonder God, want voor religie lijkt er ook al geen ruimte meer te zijn. Wat blijft er dan nog over? Misschien loopt de weg naar vrede dus ook wel via het stemhokje.

Vrede is heelheid en daar hoort ook geestelijke heelheid bij. Spirituele heelheid. Zonder zin en betekenis is ons leven ook niet compleet. En als gelovige voeg ik daaraan toe, zonder God is ons leven niet compleet. Als het in ons leven alleen nog gaat over consumeren en ons (laten) vermaken, dan wordt ons leven, hoe vol het ook lijkt, uiteindelijk heel leeg. Een bestaan dat alleen bestaat uit foto's op de sociale media lijkt mij heel eenzaam. Mensen hebben mensen van vlees en bloed om zich heen nodig om mee samen te leven en om elkaar te helpen en te ondersteunen. Om samen te lachen en te huilen. Zonder medemensen is een mens niet compleet en zolang er eenzaamheid is kan er dus ook geen vrede zijn.

Pff, als ik zo al mijn gedachten over vrede bij elkaar zie staan, dan is het nog lang geen vrede. Toch blijf ik mij vasthouden aan de belofte dat eens dat Rijk van Vrede en Gerechtigheid aan zal breken. Vol hoop mogen wij ons op die stip aan de horizon blijven richten. Elke weg begint immers met het doen van de eerste stap. De weg naar de vrede is dan misschien nog lang en nog geen gebaand pad, maar laten wij beginnen met de stenen aan te dragen om de weg naar de vrede te plaveien. Wie weet werkt het aanstekelijk en gaan er meer mensen meedoen.

Laten we daarom, bij wijze van eerste steen, beginnen met elkaar te groeten met vrede.

*Vrede en alle goeds,
Louise Pondman*

Dank

Afgelopen zondag 6 augustus werd ik verrast door de mooie bos bloemen, een heerlijke fles wijn en een mooie VVV bon. Ik wil jullie hiervoor nogmaals hartelijk bedanken. Ik hoop nog lang op jullie mooie orgel te mogen spelen.

In 1973 deed ik een deelstudie orgel en klavecimbel op het conservatorium in Alkmaar. Mijn studieorgel stond in de Don-Boscokerk in Alkmaar, ook bekend als de boerderijkerk. Hugo van Veen, bij wie ik toen studeerde, vertelde me dat men in Noord-Scharwoude in de gereformeerde kerk een organist zocht voor de avonddiensten. Ik was toen 16 jaar en was bang dat ik dat niet zou kunnen, maar hij vond dat ik het wel kon.

Met knikkende knieën heb ik daar mijn eerste kerkdienst gespeeld. Ik kan vertellen dat dit geen succes was, maar toen ik vertelde dat ik nog nooit een dienst had gespeeld snapte men dat ik flink zenuwachtig was.

Na 3 diensten snapte ik een beetje hoe het moest en was ik "door". Ik heb in de Langedijk precies 25 jaar gespeeld en heel wat gedaan. In de meeste kerken in Langedijk heb ik gespeeld, waaronder ook bij ds. Roelofs in de doopsgezinde kerk, de katholieke Sint Jan, de Kooger kerk, waar ik iedere maand een vesper verzorgde samen met mijn cantorij. Tot slot was ik organist in de Allemanskerk. Daarna ben ik in Wormer aangenomen als cantor organist.

Via Klaas Sabel ben ik 1 x per maand bij jullie gaan spelen. Na mijn verhuizing naar Breezand, ben ik vaste organist bij jullie geworden.

Op www.vandekraatstechniek.nl kunnen jullie een aantal orgels zien waarop ik heb gespeeld.

En zo is, voor je het weet, alweer 50 jaar voorbij.

*Met vriendelijke groet,
Henny van de Kraats*

Fort Europa?

In november 1989 viel het ijzeren gordijn dat jarenlang Europa gescheiden hield in twee verschillende ideologische en politieke systemen. We vierden met de val van de Berlijnse Muur het einde van zogenoemde Koude Oorlog. Er brak een periode van politieke ontspanning aan.

Vandaag de dag, bijna 35 jaar na de val van de muur, bestaan er helaas meer ijzeren gordijnen, fysieke muren en politieke barrières dan we in de Koude Oorlog hebben gezien.

Grote groepen mensen zijn op de vlucht, hetzij voor oorlogen, hetzij voor een uitzichtloze situatie zonder toekomst in hun thuisland. Wijlen prins Claus heeft ons voor deze zoekers naar een menswaardig bestaan al gewaarschuwd met de uitspraak: "Als we het ze niet geven, komen ze het halen".

We zien het dagelijks gebeuren, mensen die voor veel geld in gammele bootjes stappen om het land van melk en honing, fort Europa, te bereiken.

Helaas is ons antwoord dat we deze 'gelukszoekers' vooral buiten de deur moeten houden. We pleiten voor opvang in de regio. We zijn als Europa bereid om dubieuze regeringen hiervoor ruimschoots te belonen met enorme geldbedragen.

Als dit nog niet voldoende is zijn we bereid om de grensbewaking met FRONTEX op te voeren om te voorkomen dat mensen voet aan grond zetten op Europees grondgebied. Doet de Europese Unie hiermee dan niet actief mee aan pushbacks? Europa heeft toch kritiek op landen die pushbacks openlijk uitvoeren en propageren. Voel ik hier niet een enorme hypocrisie?

Verder laten we als Europese Unie de buitengrenslanden met de ellende zitten, met de stelling dat asielprocedures moeten starten in het eerste land van aankomst.

Bij mij blijft het nog steeds de vraag waarom we als wereldgemeenschap niet in staat zijn de omstandigheden voor al deze mensen die op drift zijn vanuit hun thuisland zodanig te verbeteren dat zij deze mensonterende trektocht over de wereld niet hoeven te beginnen.

Toen Nederland besloot om luchtsteun te gaan verlenen in de 'War on Terror' heb ik fractievoorzitters in de Tweede Kamer voorgelegd dat Nederland dan ook moest accepteren dat er mensen uit de betreffende oorlogsregio's op de vlucht slaan die een goed heenkomen zoeken in onder meer Nederland. Helaas was deze oproep voor de meeste fracties aan dovemans oren gericht.

Nu we in onze achtertuin geconfronteerd worden met oorlogsgeweld zijn we wel bereid om vluchtelingen onderdak te bieden. Hoewel ook hier de barsten zichtbaar worden. Vluchtelingen die niet de Oekraïense nationaliteit bezitten dreigen we nu toch met uitzetting uit Nederland.

Ook op het gebied van wapens gaan we telkens een stapje verder. Er worden steeds zwaardere wapens onder het mom van het versterken van de defensieve kracht geleverd aan Oekraïne. Bestaan er louter defensieve wapens?

Maar hoe is dit in de praktijk? Er worden gevechtsvoertuigen, tanks, raketten en mogelijk straaljagers geleverd. Een mooi proefveld voor de internationale wapenindustrie. Er wordt naar mijn idee wel degelijk een conflict tussen NAVO en Rusland uitgevochten.

Hoe kunnen we een eind maken aan deze zinloze confrontatie?

Jan Bart

2022-09-11 Apeldoorn, Marechausseekazerne

Dank

Wat een geweldige traditie is het, om door middel van de Kansel Bloemen naar elkaar om te zien. Voor degene die de bloemen ontvangt is het een ondersteuning en zeker voor Marjan.

Piet en Marjolijn brachten de bloemen. We konden ons verhaal kwijt en vertellen over de heup operatie. Blij dat die heel goed is geslaagd, maar het was zoet en zuur. Er was een ontveling tijdens de operatie ontstaan. De dokter laten komen, die vervolgens de Wondzorg heeft ingeschakeld. Zeven weken twee maal in de week verbonden.

Blij met de lieve wensen en kaarten van de gemeenteleden die Marjan mocht ontvangen. Dank daarvoor. Wij zijn gestopt, na heel veel jaren, met de koffie dienst. Tot onze verrassing werd ook dat met een bos bloemen beloond. Op de goede weg zijnde een hartelijke groet en dank van

Marjan en Hans Smit

Uit de Alkmaarse Raad van Kerken

De vergadering van de ARK op 24 mei 2023 werd grotendeels besteed aan "Kerken met Stip". Dit onderwerp stond in 2022 op de agenda maar kreeg vanwege corona geen vervolg. Deze avond was Jan Eerbeek, voorzitter van Kerken met Stip om uitleg te geven over deze organisatie. Kerken met Stip (in 2004 opgericht) is ontstaan vanuit het justitiepastoraat. De reden hiervoor was dat de kerkdiensten in de gevangnissen goed worden bezocht. Na de detentieperiode hebben de ex-gedetineerden ook behoefte aan een liefdevolle opvang en dat ontbreekt vaak. Kerken met Stip wil sociale groepen, naast de ex-gedetineerden bijvoorbeeld ook mensen vanuit de GGZ, verbinden met kerken. Het doel is het scheppen van duurzame relationele verbindingen in de dagelijkse levenssituatie, aanvullend op professionele hulp. Het gaat om persoonlijk contact dat blijft om zo te komen tot mentale versterking van de persoon die wordt begeleid en zijn/haar leven lichter te maken en te normaliseren. Dit contact kan binnen de kerkgemeenschap van de begeleider worden verbreed.

Aan de hand van een casus vertelde Jan enthousiast over het werk van Kerken met Stip.

Wanneer een gedetineerde vraagt om contact met een kerk functioneert Kerken met Stip als bemiddelaar en verbindt de vrager aan een kerk die zich heeft aangemeld. Iedere Kerk met Stip kan bij de diaconaal pastor van deze organisatie terecht voor feedback en advies.

Om een officiële Kerk met Stip te worden, kan een kerk zich aanmelden bij deze organisatie. Deze kerk wordt dan formeel geregistreerd en vermeld op de website. Het is van belang dat vrijwilligers, die zich voor het leggen van contacten beschikbaar stellen, goed toegerust worden in het leggen van contacten. Kerken met Stip biedt hiervoor trainingen, vooral om te leren kijken en luisteren. Omdat verbinding continuïteit vereist wordt een inzet van één uur per week gevraagd. Verder is de verankering binnen de kerk van belang. Het moet duidelijk zijn wie verantwoordelijk is voor het zijn van een Kerk met Stip.

Kerken met Stip is bezig met het werven van aanspreekpunten. Inmiddels hebben zich in Nederland 70 kerken geregistreerd. In Noord-Holland ontbreekt nog een aanspreekpunt. Desgevraagd geeft Jan Eerbeek aan dat kerken zich ook als groep aan zouden kunnen sluiten.

De volgende ARK-vergadering komt dit punt op nieuw op de agenda en wordt gekeken hoe hiermee verder gegaan kan worden.

Een tweede onderwerp dat vanwege corona nog op de plank ligt is het rampenplan van de ARK. Daarin staat beschreven welke rol kerken kunnen spelen wanneer zich in Alkmaar een ramp voordoet. In 2020 was dit plan vrijwel gereed en had zich een aanzienlijk aantal vrijwilligers opgegeven.

Een voorlichtingsavond door de veiligheidsregio zou volgen. Maar toen kwam.....

Op 22 mei 2023 heeft de ARK een gesprek met de gemeente Alkmaar gehad over de vraag of de gemeente nog belangstelling heeft voor het dit plan van de ARK. Het antwoord was bevestigend. Alleen bleek dat de leiding veiligheidsregio te maken heeft met een vacature. Wanneer deze is ingevuld neemt men contact op met de ARK over een vervolg.

*Ria de Rijke
Secretaris ARK*

Gemeente-uitje

Drie jaar geleden hebben Antoinette en ik een Gemeente-uitje georganiseerd naar Pingjum en Witmarsum. Alles was geregeld, er waren plm. 15 opgaven, iedereen was op de hoogte van de plannen en de route om naar Pingjum te komen.

En er was natuurlijk een datum geprikt: 14 maart 2020. Dat bleek uiteindelijk ruim een week na de eerste Corona-berichten in ons land en we konden niets anders doen dan cancelen en een nieuwe datum prikken.

Dat werd 10 juni, want dan zou alles wel achter de rug zijn, dachten we!!!!!!

Het werd september, hetzelfde verhaal. Niemand had in maart gedacht dat het een half jaar zou duren, laat staan nog veel langer. En dus hebben we toen alles maar helemaal stop gezet.

Maar we wilden toch wel weer iets, als een soort opvolger van de Seniorenmiddagen, die door "Hans de Ries" meer dan 40 jaar zijn georganiseerd. Het bloed kruipt toch waar het niet gaan kan en ik heb op me genomen, een uitje voor onze Gemeente te organiseren. Net als 3 jaar geleden wordt de bestemming Friesland en dan in het bijzonder de Doopsgezinde Monumenten in en bij Witmarsum en Pingjum.

Het wordt in ieder geval een hele dag, voor koffie, thee en lunch (€ 12,50 zonder en €17,50 met soep en kroket) wordt van alles geregeld. Hoe het hele programma precies in elkaar zit en wat de kosten uiteindelijk worden, is nu nog niet duidelijk, dat komt in een later stadium wel, maar de datum ligt in ieder geval vast.

Dat wordt vrijdag 29 september, dus voor belangstellenden: noteer deze datum. En dan hoop ik, dat we met een gezellig groepje de Afsluitdijk oversteken.

Opgaven uiterlijk 20 september bij mij, het liefst via wouwenaar1@live.nl of anders 072-5126036. Daarbij wil ik dan ook graag weten, wie mee wil rijden en wie nog plekken in de auto over heeft. Mochten er uiteindelijk meer meerrijders dan beschikbare plekken zijn, dan moeten we misschien gebruik maken van een bus(je), ook al heeft dat een behoorlijke verhoging van de kosten tot gevolg. Maar dat zien we tegen die tijd wel.

Hilda Wouwenaar

Zoeken naar vrede

In 2010 ben ik met de Mennonite Voluntary Service op reis geweest naar Israël en het bezette Palestijnse gebied. Wij, een groep van 15 jongvolwassenen- gingen op bezoek bij Christelijke families in Bethlehem en Beth Sahour en ook in de voetsporen van Jezus in Jeruzalem en bij de Jordaan, hoe bijzonder was dit! En we waren enthousiast en gedreven, we hadden immers drie Irenes in de groep! Drie keer vrede, nu moest alles wel goedkomen!

Ons enthousiasme bekoelde al bij ons bezoek in Beth Sahour: Beth Sahour ligt tegen de grens met Israël aan en de muur die de Israëlische regering had opgetrokken, loopt door het dorp heen. Eén winkeltje, één lief klein winkeltje met sieraden en mooi servies, werd maar liefst aan drie kanten omsloten door de 6 meter (!) hoge muur. Wij waren er stil van.

Wat mij heel erg raakte was de hoeveelheid wapens in het straatbeeld. In Nederland zie je de wapens van de politie niet. Ze lopen alleen met een pistool, in een holster, niet zichtbaar als je niet specifiek op zoek gaat. In Israël, in Jeruzalem zagen wij militairen met geweren, ik denk een AR15, lopen. Jongeren (18 jaar!) met een geweer om hun schouders, soms zelfs met vinger aan de trekkerbeugel.

Zo ging ik met één vriend boven de huizen lopen. In de Lonely Planet had ik gelezen dat je bovenlangs de huizen kon lopen en zo in contact kon komen met de lokale bevolking. Dat wilde ik wel! Want we hadden veel contact gehad met Palestijnen, maar het contact met de Israëlische bevolking kwam niet van de grond. Wij liepen een trappetje op en kwamen op de daken van de huizen.

Eén meneer hield ons geschrokken staande, en ja, hij had een geweer. "Wat doen jullie hier? Wie zijn jullie?" Wij schrokken ook en vertelden dat wij toeristen waren en dachten dat dit vrij toegankelijk was. Het bleek dat wij daar rondbanjerden in wat wij als onze achtertuin zouden beschouwen! Privé, alleen toegankelijk voor bewoners. We hebben onze excuses gemaakt en na een kort praatje zijn we weer gegaan.

Het idee dat je de ander tegemoet treedt met een wapen, is voor mij zó ver van mijn bed. Gaat je hele levenshouding, je hele levensfilosofie dan niet uit van dat de ander de vijand is? Dat je de ander niet kunt vertrouwen? Tot het tegendeel blijkt.

In plaats van hier, als ik voor mezelf spreek, hier in Castricum, waarbij je de ander groet, met een glimlach en denkt: zin in een praatje? Wie ben je, waar ga je naartoe?

Vrede

Hier in Castricum heerst vrede. Ik treed de ander tegemoet in vertrouwen, in geopende handpalmen. In plaats van in mijn handpalmen een wapen.

In Palestina hebben wij met de groep tekeningen gemaakt op de muur. U kunt het beeld wel: *All the arms we need*. Twee poppetjes met grote armen die elkaar omhelzen.

Heeft het geholpen?

We zien nu anno 2023 het geweld tussen Israël en Palestina weer opblazen.

Maar ik denk dat wij, met onze groep, met onze open blik en onze betrokkenheid, de mensen in zowel Israël en Palestina een klein beetje een andere blik hebben kunnen laten zien. De blik van: Wij zien jou, wij zien jullie. Wij zien jou achter de muur. Wij zien jou, achter dat militaire masker.

Met de hoop in ons hart, dat de mensen elkaar daar ook weer als mens kunnen gaan zien.

Andrea Wieffering

2012-03-26 Jerusalem en Bethlehem

Bloemen en collecten

		Eigen gem	Extra
30-04	Zr. H. Koornneef	14,75	19,65
07-05	Zr. I. van de Pavert	20,50	35,80
14-05	Zr. M. Bras	22,50	39,40
21-05	Zr. C. Cornelissen	28,90	32,35
28-05	Zr. L. Pondman	60,75	58,80
11-06	Br. D. Blokker	25,05	41,80
18-06	Zr. T. Visser	27,10	46,65
25-06	Dhr. K. Jonkers	25,45	26,90
02-07	Zr. M. Smit	33,50	33,85
09-07	Zrs. A. Struijf en J. Roelofs	27,65	43,45
16-07	Fam. H. Smit	21,20	49,70
23-07	Zr. G. Honig	34,25	50,60
30-07	Zr. en Br. Bart	32,30	29,80
06-08	Dhr. H. van der Kraats	23,40	57,60
13-08	Br. H. de Jonge	26,83	42,30

Een bedankje

Ik werd blij verrast door een mooi boeket bloemen, namens de gemeente gebracht door Anneke Struijf.

Ook het ziekenhuisbezoek en de aandacht via mailtjes en kaarten heb ik fijn gevonden.

Over enige tijd hoop ik voldoende te zijn hersteld van de operatie om weer in de doopsgezinde gemeente actief te kunnen zijn.

Hans de Jonge

Naar Vrede en Recht

Er is onrecht
klein en groot
dat kwaad doorzien
tot in het geringste.
Bij de wortel aanpakken
stapje na stapje na stapje.

Tot
HOOP de ronde doet.

Én
priem in je hart
het 11de gebod:

“Jij zult waakzaam zijn”

van dag tot dag.

Michiel de Jong
6 augustus 2023

Vredesweek 2023

Landelijk vindt van 16 t/m 24 september 2023 de jaarlijkse Vredesweek plaats.

Ook in Alkmaar worden in dit kader diverse activiteiten georganiseerd.

U bent daarbij van harte welkom.

- 16 september, 12.00 uur: Stiltekring rond de vredesboom. (tegenover stadskantoor)
- 16 september, 15.30 uur: Opening vredesweek in de foyer van De Vest.
- 17 september, 15.30 uur: Het districtsjeugdkoor Harderwijk van het Apostolisch Genootschap zingt “The Armed Man, a Mass for Peace” van de componist Karl Jenkins. Bij dit stuk over oorlog en vrede zijn niet alleen koor en musici te horen, maar ook indrukwekkende beelden te zien.
- De toegang is vrij. Aanmelden via jcwzwart@icloud.com.
- 18 september. (tijd en plaats zijn nog niet bekend) “Peace is in your hands.” Georganiseerd door Brahma Kumaris. Brahma Kumaris is een spirituele academie met acht vestigingen in Nederland. Men geeft les in Raja Yoga, een meditatie voor innerlijke vrede, positief denken en leven zonder stress.
- 19 september, (tijd en plaats zijn nog niet bekend): Amnesty International vertoont in de bibliotheek in de Mare de film “Ook mijn plek”.
- 20 september, 18.00 uur: Gijsbert van Iterson Scholten geeft, met een paar onderbrekingen, een lezing. Er wordt dan wat gegeten en we gaan in gesprek over de lezing.
Locatie: Picassolaan 20. Of er entreegeld wordt gevraagd is nog niet bekend.
- Opgave vooraf via vredesweekalkmaar@gmail.com (is noodzakelijk.)
- 22 september, (tijd en vertrekpunt zijn nog niet bekend): Art.1 organiseert een wandeling met aandacht voor diversiteit “Stap voor vrede”.
- 23 september, 15.30 uur: het ILPA organiseert een vredeswandeling. De synagoge, Hofstraat 11, is het vertrekpunt.
- 24 september, 10.00 uur: Vredesdienst bij de Doopsgezinde Gemeente, Koningsweg 14 in Alkmaar. Voorganger is ds. Louise Pondman.
- 24 september, 10 uur: Vredesdienst bij het Apostolisch Genootschap, Picassolaan 20.

Verder speelt de stadsbeiaarddier liederen over/van vrede en zijn de door leerlingen gemaakte gedichten te lezen in de Centrale Bibliotheek.

Eventuele aanvullende informatie, onder andere over tijden en plaatsen, is t.z.t. te vinden op de website van de ARK: www.alkmaarseraadvankerken.nl.

Ria de Rijke

Waar is vrede?

In complete verwarring fietste ik na de redactievergadering terug naar huis. Meestal is zo'n brainstormmiddag de geboorte van een idee, waarover ik graag zou willen schrijven. Deze keer bleef de storm in mijn hoofd woeden met tuimelende en ronddraaiende gedachten. Als u de oproep van Louise heeft gelezen over het thema 'Zoeken naar Vrede' met alle (wereld)problemen die daarbij in ons gesprek langs zijn gekomen (en ogenschijnlijk die vrede in de weg staan) zult u dat wellicht begrijpen.

Toch hoop ik dat u, net als ik, tot schrijven komt. Er ontstaat dan een kleurrijk palet aan persoonlijke invalshoeken met woorden en beelden, die ruimte kunnen geven en behoeden voor een gepolariseerde mening.

Het jaarthema van de ADS is 'Geloven beweegt ons'. Geloven en in beweging komen zijn dan met elkaar verbonden, al kan je door de beweging die verbinding soms verliezen.

De turbulente stroom, die voortdurend op je afkomt, sleept je mee. Geloven wordt dan al snel 'geloof in eigen gelijk' die ten strijde trekt en blind is voor welke nuancering dan ook.

Om dat te voorkomen zal je, meer dan ooit, de tijd moeten nemen om stil te worden. Zoeken naar stilte. Terug in het oog van de storm, verbinding ervaren met het hart en de tijd nemen om het op hol geslagen hoofd (met de vaak hoog opgelopen emoties) even uit te laten razen.

Ik bedoel niet het emotionele hart dat door gedachten en verhalen van de wereld beroerd wordt, maar het kleine plekje (tiny space of the heart) waar onvoorwaardelijke liefde gevoed wordt uit de Bron. Het gaat je denken te boven. Je zou kunnen zeggen dat daar, in die plek van innerlijke vrede, de stille Aanwezigheid woont van de Eeuwige.

Tijdens de vergadering hoorde ik in de persoonlijke reacties hoe verschillend we zijn. Mijzelf daarmee vergelijken roept het gevoel van tekortschieten op.

Ik denk dat in eerste instantie dat mede die verwarring veroorzaakte.

Tot het besef indaalt dat ieder mens uniek is en op die heel eigen wijze in het leven staat. Je hoeft je niet te vergelijken met anderen en ook denken te moeten doen wat zij doen. Wel kan je initiatieven nemen of die van anderen een warm hart toe dragen en steunen waar dat mogelijk is.

Autonoom zijn: in de zin van zelf verantwoordelijkheid dragen voor de manier waarop je het leven vorm geeft en in de samenleving staat. Dat gaat met vallen en opstaan: Het leerproces dat leven heet. Die autonomie lijkt naar mijn mening een krachtige én zwakke schakel binnen een groep als de Doopsgezinde broederschap. Vooral als er een vraag ligt om als één stem naar buiten te treden, stuit dat veelal op verzet op grond van die autonomie. Dat vraagt om blijvend luisteren en uitspreken om tot consensus te komen.

Deze dagen heb ik een boek gelezen Alles wat je dragen kan van Gian Sardar*, over een jonge vrouw die een relatie met een Koerdische man krijgt en op een

zeker moment met hem meereist naar Irak. De voortdurende angst en bedreiging waar zijn familie in leeft en hoe ze daarmee omgaat is indringend beschreven. Toch ervaart ze ook een andere kant. Liefdevolle saamhorigheid en oog voor de schoonheid en vreugde van het leven. Misschien dieper doorvoelt juist door die angst heen. Dan wordt ik stil en vraag ik me af: wie ben ik dat ik mag schrijven over de bron van liefde die in alles leeft, als er zoveel leed medemensen wordt aangedaan. Het schrijven stagneert, omdat in het licht van oorlogswaanzin mijn woorden betekenis lijken te verliezen.

Dan lees ik de les van vandaag in het werkboek van een Cursus in Wonderen. Woorden die uitgesproken en overdacht moeten worden zodra de herinnering eraan opkomt: Ik aanvaard mijn rol in Gods verlossingsplan.

En dan daalt er rust en vrede in mij. Ik vertrouw op het Verlossingsplan van de Eeuwige en weet dat de omvang en het grote plaatje ik niet kan en hoeft te bevatten. Er wordt niet méér gevraagd van mij dan om de rol die ik daarin heb, op me te nemen. Dat kan ik alleen als ik mij verbonden weet. Als ik me te lang in de turbulentie van de dag begeef, raak ik op drift. Door terug naar de stilte en uit de beweging te gaan, komt de verbinding weer naar boven. Innerlijke vrede = Gods Vrede, die geen grenzen- en geen tegendeel kent. Die vrede overstijgt en omvat de dualiteit van oorlog en vrede. In onze duale wereld zijn beide aanwezig als in het Yin-Yang teken: vrede met een zwarte stip van oorlog en oorlog met een witte stip van vrede. Innerlijke vrede sluit beide in onvoorwaardelijke liefde in. Dan besef ik ook dat ieder ander zijn of haar rol speelt en dat ik die niet kan beoordelen. In mijn jeugd mocht er eigenlijk geen ruzie gemaakt worden, -want er is al genoeg strijd in de wereld-.

Maar dan worden boze woorden ingeslikt en weggeduwd. Nu leer ik dat alles er mag zijn en dat er soms alleen erkenning nodig is. Je mogen en kunnen uitspreken in het vertrouwen dat er met compassie geluisterd wordt, is onderdeel van Gods verlossingsplan. Ik merk dat ik mij op papier kan uiten in datzelfde vertrouwen. Terwijl ik niet weet wat elke afzonderlijke lezer daarvan vindt.

Zoeken naar Vrede is primair zoeken naar de vrede in jeZelf die daar aanwezig is en in de stilte keer op keer gevonden kan worden. Dan zal (zo binnen- zo buiten) de vrede in de wereld gevoed worden: druppel voor druppel -soms op een gloeiende plaat en soms de laatste druppel in een emmer.

Dit alles lijkt een pleidooi om eerst het Koninkrijk van God te zoeken en je daarna je in de wereld te begeven. De moeilijkheid is dat dit tegelijkertijd gebeurt. Het is én je innerlijke Vrede zoeken én in de wereld die in de praktijk ervaren. Met twee benen gaat dat lukken. Misschien struikelend maar elke dag is een dag die je daartoe gegeven wordt.

Innerlijke vrede is angst laten varen. De angst zet aan tot vechten(aanvallen) of vluchten(wegkijken).

Zolang angst aanwezig is en je drijfveer is, zal vrede slechts een op afstand houden van oorlog zijn. En alleen voor jezelf kan je je angsten in de ogen kijken en erkennen. Door ze onder ogen te komen en te erkennen zal het licht van Gods vrede, die in jou leeft, ze doen oplossen.

Verbeter de wereld begin bij jezelf? Ja, dat denk ik wel maar wel tegelijkertijd.

Ik heb daarbij een beeld voor ogen:

Ik zie een zee die zowel stil als stormachtig kan zijn. Daarop vaart jouw levensbootje. Tijdens de storm is er het anker van Godsvertrouwen: de hand die jou niet loslaat. Als de nood het hoogst is en je bang bent om schipbreuk te lijden kan het plotseling zo zijn dat het ankertouw strak gaat staan. Een stabiele factor en dat geeft moed en vertrouwen om vol te houden.

*)in het nawoord schrijft Gian Sardar: de inspiratie voor deze roman komt zowel van mijn vaders verhalen over het leven in Iraaks Koerdistan als van de reis die ons gezin in 1979 heeft gemaakt naar het gebied. Tijdens dat bezoek waren er talloze gebeurtenissen waaruit ik heb geput, waaronder een bomdreiging op onze vlucht ernaartoe, soldaten die ons onder schot hielden tijdens een picknick, mijn vader die werd meegenomen voor ondervraging en een restaurant dat ontplofte, luttele ogenblikken nadat we er waren vertrokken omdat er teveel politieke figuren zitten. Maar meer nog de herinneringen van vele Koerden die de moed hebben gehad om hun verhalen te vertellen.

Joke Bakker

Commissie Onderhoud Gebouwen

De Commissie Onderhoud Gebouwen, bestaande uit Dik Blokker, Bert Siebeling, Piet Bras, Wiebe van Slooten en Jan Bart, houdt zich bezig met het onderhoud van alle gebouwen aan de Koningsweg. In het afgelopen winterseizoen is er veel aandacht gevraagd voor het terugdringen van het energieverbruik van de Kerkzaal, Mennozaal en Kerkenkamer. Een maatregel die direct kon worden ingevoerd is om het koffie drinken na de kerkdienst in de Kerkzaal te verzorgen.

Een ander project dat dit najaar zijn beslag zal krijgen is het vervangen van de verwarmingsinstallatie in de kerkenkamer. Zowel de ketel als de radiatoren zullen worden vervangen. Voor de ketel is de keus gevallen op een Hoogrendement type. De radiatoren zullen worden vervangen door convectoren, die voor een betere warmteafgifte in de ruimte moeten zorgen.

Tegelijkertijd met de uitvoering van dit project zullen voorbereidingen worden getroffen om een keukenblokje te kunnen plaatsen in de hal van de kerkenkamer.

Voor de Mennozaal is een offerte gevraagd om de ramen aan de zijde van de Kanaalkade te vervangen door isolerend glas. Bovendien wordt er gekeken naar mogelijkheden om de dakisolatie op een simpele wijze van boven af te verbeteren.

Onlangs is geconstateerd dat we hout consumerende gasten in de vloer van de kerkzaal hebben gekregen. Op korte termijn zullen we besluiten op welke wijze we deze ongenode gasten gaan (laten) bestrijden.

Het hek van de tuin aan de Kanaalkade is ernstig aangetast door het jarenlang gebruik als 'pispaal' door voorbijgangers met een volle blaas. Na de jaarlijkse kermis zal het aangetaste deel door een smid vervangen worden. Het scharnierende deel van het hek zal dan ook weer goed worden afgesteld, waardoor het weer simpel te openen en sluiten zal zijn.

De smid zal ook het toegangshek naar het kerkplein aan de Koningsweg weer goed gangbaar maken. Er moet nu te veel kracht gebruikt worden om het goed te kunnen afsluiten.

De gebroken tegels op het terras van Koningsweg 14A zullen dit najaar vervangen worden. Het is gelukt om op marktplaats voldoende tegels te kunnen kopen om vervanging mogelijk te maken.

De afrekening van de BRIM-regeling 2017 – 2022 is door de Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed geaccepteerd. Voor de periode 2023 – 2028 is ons wederom onderhoudssubsidie toegekend in het kader van de SIM-regeling.

Jan Bart

Berichten uit het Klein Beraad

Meestal kennen we in de zomer een rustige periode wat betreft ons kerkelijk leven. Dat geldt niet voor mails. Die blijven binnenkomen. Zo kregen we het verzoek van Dirk van Egmond of ons orgel gebruikt kon worden als studieorgel in verband met het Orgelfestival Holland van 23 tot 30 juli. Het was fijn dat Antoinette Hazevoet bereid was als contactpersoon te fungeren. 2 kandidaten werden ons toegewezen en kregen 3 uur de tijd om te oefenen.

Dirk van Egmond (als coördinator) heeft de kandidaten goed begeleid. Dick van Veen heeft steeds het hek geopend en gesloten. Op de vraag of we weer bereid zijn voor het concours in 2025 heeft Antoinette wijselijk geantwoord het dan weer opnieuw te vragen. Maar fijn dat alles in goede tevredenheid is verlopen. We zijn heel blij dat alle orgelbeurten (het waren er 10) van Kees Jonkers worden ingevuld door Marianne Habets en Paula Doeven. Met dank aan Hermine Koornneef die erg haar best gedaan heeft nieuwe organisten te vinden binnen zo'n korte tijd! Het ging niet meer met Kees en dat heeft hij zelf ook ingezien. Onze predikant, Louise Pondman, is bij hem op bezoek geweest met een mooie bos bloemen en dat werd zeer gewaardeerd.

Zoals u weet, stopt Karin Simpson met het schoonmaken van onze gebouwen. 9 jaar heeft ze dat, naar onze volle tevredenheid, gedaan! 29 september is haar laatste werkdag en laat dat nu net ook de dag zijn van ons gemeente uitje! Dus.... gaan Hans en Rineke de Jonge op een andere dag bij haar langs om namens onze gemeente, te bedanken voor al die jaren! Wie haar opvolgt, is nog niet bekend. Er zijn wel wat namen genoemd maar er is nog niets concreets. Kent u misschien iemand die bij ons wil komen werken?

Wie een sleutel heeft van onze poort zal zeker af en toe moeite gehad hebben met het op slot zetten van de poort. Gelukkig komt daar een eind aan. Een smid heeft naar al onze hekwerken gekeken en zorgt voor het gangbaar maken van de poort en van het beweegbare deel van het hek langs de Kanaalkade. Begin oktober gaat de smid eraan beginnen.

Henny van de Kraats was zichtbaar verrast dat we hem op 6 augustus gefeliciteerd hebben met zijn 50 jarig jubileum als organist. (Echte datum is 20 augustus) Volgens Henny speelt hij al vanaf 2009 bij ons en we zijn Henny dan ook als onze vaste organist gaan beschouwen. Uiteraard hopen wij dat het nog lang zo blijft!

Zaterdag 23 september organiseert het ILPA (Interreligieus en levensbeschouwelijk Platform Alkmaar) een vredeswandeling door Alkmaar. Ook langs onze vermaning. Van Sybren Rozendal kregen we de vraag of wij daar een bijdrage aan willen leveren in de vorm van bv. een verhaal over onze martelaren en over onze vredestheologie.

We vinden het een mooi project in het kader van ons

jaartheme: zijn wij een vredesgemeente? We hebben daarom toegezegd te willen meewerken. Onze predikant verdiept zich nu in onze martelaren. Het kan zijn dat de wandeling in groepen gestart wordt en ze haar verhaal meerdere keren moet vertellen. Logistieke ondersteuning voor die dag is al geregeld.

20 september wordt het Groot Beraad gehouden. U bent van harte uitgenodigd en kom als het even kan!! Er komen belangrijke punten aan de orde!! Uw stem is belangrijk. Vooral maken wij onze grote zorgen om de opvolging van Anneke Struijf en Rineke de Jonge. Zij stoppen echt !! En dan??

De notulen van onze Gemeentevergadering op 7 mei zijn klaar en alle leden/vrienden kunnen die binnenkort via de mail verwachten.

Voor de zangdienst op 27 augustus zijn veel liederen aangebracht. Heel divers met ook enkele overlappingsen. Edith de Vries, Jacqueline Roelofs en Klaartje van Leersum gaan ermee aan de slag om er een mooi geheel van te maken. Jammer dat het die zondag ook kermis is en onze vermaning slecht bereikbaar is als u met de auto komt. Hopelijk laat u zich niet weerhouden om te komen!!! Mocht u heel graag de zangdienst bijwonen maar bent u echt afhankelijk van de auto, laat het ons weten dan kunnen we bekijken hoe we het kunnen oplossen.

Anneke Struijf

Overzicht activiteiten september en oktober 2023.

12-09	14.00	Kring Bergen / Schoorl / Heerhugowaard	
13-09	09:30	Waardse Leeskring	Broek op L'dijk
14-09	19.30	Mennonights	Kerkenkamer
19-09	10.00	Ontmoetingskring	Kerkenkamer
20-09	09.30	Groot Beraad	Mennozaal
27-09	09.30	Klein Beraad	Kerkenkamer
02-10	09.30	Cie Onderhoud	Kerkenkamer
10-10	14.00	Kring Bergen / Schoorl / Heerhugowaard	
11-10	09:30	Waardse Leeskring	Broek op L'dijk
11-10	10.00	Financiële Commissie	Kerkenkamer
12-10	19.30	Mennonights	Kerkenkamer
17-10	10.00	Ontmoetingskring	Kerkenkamer
18-10	14.00	Redactie 'Op Weg'	Mennozaal

Informatie bijeenkomsten kringen, zie hieronder de contactpersonen:

Kring Bergen – Schoorl - Heerhugowaard
informatie en opgave: Klaartje van Leersum, tel. 072 5812361, hartleers@planet.nl

Ontmoetingskring
informatie en opgave: Irene van de Pavert, tel. 072 5333287 irene1851@hotmail.com

Mennonights
informatie en opgave : Louise Pondman , tel 072 – 8887948, louise.pondman.de.wilde@gmail.com

Waardse Leeskring
Contactpersoon: Hilda Wouwenaar, 072 5126036, wouwenaar1@live.nl

Regiobijeenkomst Dopersduin
informatie en opgave : Louise Pondman , tel 072 – 8887948, louise.pondman.de.wilde@gmail.com

Predikant:
Ds. Louise Pondman-de Wilde, tel. 072-8887948
louise.pondman.de.wilde@gmail.com

Klein Beraad:
Voorzitter: A. Struijf, tel. 06-12339249
anneke.struijf@gmail.com

Penningmeester: C. de Jonge-van Zanen,
tel. 072-5612063, h.jonge6@upcmail.nl

Secretaris: Vacant

Lid: Ruben Tijmens
tel. 06-38927889, rjt.tijmens@outlook.com

Financiële administratie: J. de Vries,
tel. 072 - 5826303, edith.jo@kpnmail.nl
ING: NL46 INGB 0000 3288 95,
AMRO: NL06 ABNA 0523 3527 00 (DG Alkmaar)

Ledenadministratie: Esther in 't Veld,
tel. 06-41576520, eintveld@hotmail.com

Kopijadres: jan.en.ria.bart@hetnet.nl

Op Weg

Het Bureau van de Doopsgezinde Gemeente Alkmaar
Koningsweg 12, 1811 LM Alkmaar,
tel. 072-512 38 64,
e-mail: info@doopsgezind-alkmaar.nl

Het bureau is geopend op dinsdag van 9.30-12.00
uur voor:

- alle zaken betreffende de gemeente en het gemeenteleven;
- afspraken met de predikant;
- vervoer naar kerkdiensten op zondag (aanmelden voor vrijdagmorgen);
- melden van ziekte en/of opname in het ziekenhuis.

Postadres: Koningsweg 14, 1811 LM, Alkmaar

Verhuur gebouwen:
P. Bras, tel. 072-7851081
p.bras7@upcmail.nl

Bezoek ziekenhuizen:
Af te spreken via de Wijkcontactpersoon

Opmaak: Jan Bart

Lezing Marinus van den Berg: 'Rouwen in de tijd'

Op dinsdagmiddag 31 oktober zal de auteur Marinus van den Berg in de Blijde Mare een interactieve lezing te geven. Hij gaat met ons in gesprek over het thema 'Rouwen in de tijd', met als ondertitel 'een zoektocht in het landschap van afscheid en verlies'. Het is tevens de titel van een boek door hem geschreven.

Mensen die een dierbare hebben verloren, lopen er bijna allemaal tegen aan dat men soms denkt dat je na verloop van tijd wel over je verdriet heen bent. De vraag 'hoe lang is het nu geleden?' zegt echter niets over je gemis. Rouw kent geen tijd. In de lezing zal Marinus van den Berg daar dieper op in gaan.

Marinus van den Berg was in zijn werkzame leven geestelijk verzorger in verzorgingshuizen. Hij heeft tientallen succesvolle boeken en gedichten geschreven en is een veelgevraagd spreker op lezingen en symposiums. Rode draad in zijn werk: omgaan met de dood moet je niet wegstoppen. De dood hoort bij het leven. Door met elkaar te praten kun je leren omgaan met afscheid en de dood.

De lezing is niet alleen bestemd voor mensen die een groot verlies hebben geleden maar ook voor mensen die meer willen weten hoe om te gaan met iemand die rouwt.

De lezing wordt georganiseerd door het Steunpunt Verlies en Rouw in Alkmaar (ter gelegenheid van het 5-jarig bestaan) en de werkgroep pastoraat van de Immanuelkerk.

Datum: 31 oktober om 14.00 uur in kerkelijk centrum de Blijde Mare, Kajakstraat 60, 1826 DN Alkmaar.

Info: *Marja Ligterink* : 06-300 88 610.
www.dezwaanalkmaar.nl/verliesenrouw

Luisteren is al voldoende

Je denkt misschien dat je wat moet zeggen
Je denkt misschien dat je me moet opvrolijken

Je wilt me misschien weer zien lachen en genieten
Je denkt misschien dat je moet troosten en adviseren
Wat ik vraag is dit:
wil je nog eens
en nog eens
luisteren naar mijn verhaal
naar wat ik voel en denk
je hoeft alleen maar stil te zijn
mij aan te kijken
mij tijd te geven
je hoeft mijn verdriet zelfs niet te begrijpen
maar als het kan
slechts te aanvaarden
zoals het voor mij voelt
je luisterend aanwezig zijn
zal mijn dag anders maken.

Marinus van den Berg